

Til nr. 17.

I bemærkningerne til det oprindelige lovforslag omtales det, at rimelighedshensyn efter regeringens opfattelse taler for, at begrænsningen af rentefradrag foretages i nettorenteudgiften — dvs. det beløb, hvorved den årlige renteudgift overstiger renteindtægten — i stedet for i bruttorenteudgiften.

Nærværende ændringsforslag indeholder en sådan ændring, idet regeringen efter nærmere overvejelser har fundet, at de administrative ulemper ved en nettorenteregulering ikke er så store, at de kan tale imod gennemførelse af reglen.

Ændringsforslaget indebærer, at en skatteyder altid kan fradrage renteudgifter i det omfang, de ikke overstiger hans renteindtægter. Han kan endvidere fradrage de nettorenteudgifter, der overstiger det regulerede grundbeløb.

For sambeskattede ægtefæller er det som i det oprindelige forslag ægtefællernes samlede rentefradrag, der begrænses. Har den ene ægtefælle renteindtægter, der overstiger dennes renteudgifter, skal det overskydende beløb lægges til den anden ægtefælles renteindtægter ved beregningen af dennes fradragsret for renteudgifter, jfr. stk. 4, 2. pkt. Den overskydende renteindtægt overføres ikke til beskatning hos den anden ægtefælle, men giver den anden ægtefælle større mulighed for fradrag af sine renteudgifter.

Ligesom efter det oprindelige forslag deles det regulerede grundbeløb, hvormed fradraget for (overskydende) renteudgifter begrænses, mellem sambeskattede ægtefæller. Hvis den ene ægtefælles overskydende renteudgifter er mindre end det halve grundbeløb, formindskes den anden ægtefælles fradrag for overskydende renteudgifter med forskelsbeløbet. Har en ægtefælle ikke overskydende renteudgift, fradrages det halve grundbeløb fuldt ud i den anden ægtefælles overskydende renteudgift.

I øvrigt indeholder ændringsforslaget kun redaktionelle ændringer af § 13 A.

Ændringsforslaget medfører, at beskatningsgrundlaget reduceres med ca. 900 mill. kr. i forhold til det oprindelige forslag. Provenutabet herved for stat og kommuner kan skønsmæssigt anslås til ca. 360 mill. kr. Heraf udgør statens andel ca. 185 mill. kr.

Til nr. 23.

(herunder ad 026).

Regeringens forslag vil indpode en nyplantning på det danske indkomstskattesystem. Hidtil har fradrag været beregnet i indtægten. Nu vil man have nogle fradrag til at ske i skatten, hvilket dog blot er en camoufleret form for reduktion af fradragenes værdi, idet man, efter at man for hver skatteart for sig har foretaget selvstændige fradrag i skatten, derefter ved ordningens administration i forbindelse med forskudsregistreringen vil omregne fradragene i skatten til at være fradrag i indkomsten.

Hele dette kinesiske system vil skabe øget usikkerhed med hensyn til forståelsen af skattelovgivningens indhold og vanskeligheder også for mange mennesker, for hvem skatten er den største budgetpost, med at fatte, hvordan den er beregnet.

Derudover medfører forslaget, at progressionen i skatteskalaerne skærpes (det kan dårligere betale sig at tjene mere), og at den progression, man ønsker at opretholde, bliver uoverskuelig og tilfældig, fordi den ikke blot reguleres gennem skatteskalaerne, men tillige ved, at man gør forskel på folk med samme skatteevne alt efter, hvordan deres fradrag fordeler sig.

At indføre et sådant system i dansk indkomstskattelovgivning vil være uheldigt, da det én gang indførte meget let vil have tilbøjelighed til at bredesig ud over det forholdsvis uskyldige enkeltområde, hvor regeringsforslaget vil have systemet knæsat i første omgang.

I øvrigt henvises til bemærkningerne under nedennævnte ændringsforslag vedrørende nr. 23.

Til nr. 23 (ad 023 og 029).

Pensionisters kår bør reguleres over sociallovgivningen, ikke gennem skattelovgivningen. Ved det samtidig hermed stillede ændringsforslag nr. 2 vedrørende udskrivningsloven (F. 166) har fremskridtspartiet i øvrigt tilkendegivet, at partiet ikke ønsker almindelige pensionistindtægter undergivet beskatning.

Til nr. 23 (ad 024-026).

Som en eftervirkning af den sambeskatningsordning, der var gældende indtil 1970,